

Bet. o. Lovf. om Forlæng. af L. om det kgl. Teaters Stilling m. v.

Mænd som forhenværende Teaterintendant, Etatsraad Berner, Professor Emil Poulsen, Sceneinstruktør, Professor P. Krohn, Professor P. Hansen m. fl. fremlagde et af Teatrets Bygmester, Etatsraad Dahlerup, udarbejdet Forslag til en Ombygning af det nuværende Teaters Proscenium og Tilskuersplads, hvorved Scenerummet vilde blive formindsket, idet Prosceniets uforholdsmæssige Bredde og Dybde indskrænkedes ret betydeligt, og Afstanden imellem Scenen og Tilskuerspladsen forkortedes i tilsvarende Grad. Denne sidste vilde da blive hævet noget og i sin mere langstrakte og smallere Form antagelig byde gunstigere Betingelser for Akustiken og selvfølgelig tillige for baade Skuespillere og Tilskuere end under de nu herskende Forhold.

Denne Ombygning, som var budgetteret til ca. 150,000 Kr., vilde foruden at imødekomme Skuespilpersonalets Ønsker om bedre akustiske Forhold, tillige bidrage til at skaffe Teatret forøget Indtægt, idet Tilskuerspladsernes Antal vilde forøges med 168 Pladser, ligesom en saadan Ombygning sikkert vilde formindske Teatrets Udgifter. Prosceniets og den nuværende Scenes altfor store Rumforhold — selv for Operaens og Ballettens Vedkommende — nødvendigvis gør en Masseudfoldelse, der til Stadighed kræver en overordentlig kostbar og under andre Forhold unødvendig Anvendelse baade af Materiel og Personel.

Denne Plan er imidlertid ikke bleven fulgt, hvad man fra flere Sider beklager. Derimod er Kravet om Opførelse af en ny Talescene blevet stærkere og stærkere i de senere Aar, og Direktør Einar Chri-

stiansen fremstiller det som en „Livssag for det kgl. Teaters Fremtid“, at der opføres et nyt Teater og foretages en Adskillelse af de 3 Kunstarter, Skuespil, Opera og Ballet, som hidtil ved hundredaarig Hævd have samvirket under samme Tag.

Det kan være Tvivl underkastet, hvorvidt Staten har Forpligtelse til for sin Regning at drive et Teater, men at kræve to Statsteatre er et for stort Krav at stille til Statskassen, og *Flertallet* (Berntsen, Bluhme, Brorsen, Ingvard Jensen, Nørhave, Pedersen-Nyskov, Pinstrup og Rosager) kan umulig tro, at der fra Lovgivningsmagtens Side maatte være Villighed til at ofre mindst 2 Mill. til Opførelse af en Talescene for det reciterende Skuespil, foruden de store Udgifter, der aarligt vilde være forbundne med at drive to Statsteatre, hvert med sin særlige Bestyrelse, sit særlige Kapel, forøgede Udgifter til Prøver og Ekstramusik, forøget Skuespillerpersonale, Statister, Maskinfolk m. m., rent bortset fra Vedligeholdelsesudgifter, Assurancepræmie og det betydelige Rentetab af de store Kapitaler, der vilde være anbragte i de to Teatre.

Naar det i Øjeblikket ser ud til, at Operaen har indtaget en mere fremskudt Plads end Skuespillet, kan dette have sin Grund i tilfældige og forbigaaende Aarsager, idet der for Øjeblikket haves særlige udmærkede Kræfter ved Operaen, medens den svagere Tilstrømning til Skuespillet kan have sin Grund i, at Repertoiret har været mindre tilfredsstillende. Ser man hen til, i hvilket Omfang ældre danske Digteres Værker ere blevne opførte f. Eks. i Fem-aaret 1901—06, faar man følgende Resultat:

	1901—02.	1902—03.	1903—04.	1904—05.	1905—06.
Af Holberg	7	3	3	5	4
Oehlenschläger	1	0	0	1	0
Heiberg	3	4	4	3	3
Hertz	2	2	2	3	2
Olufsen	1	1	1	1	1
H. C. Andersen	0	0	1	2	1
Hostrup	1	1	1	1	1

Dette ser ved første Øjekast ret an- Tidsrum har været opført 17 Stykker af tageligt ud, men tror man, at der i dette Heiberg, 11 af Hertz og 5 af Hostrup osv.,